

Tijdingen van het Sint-Nicolaasgenootschap

Driemaandelijks tijdschrift van het SNG-Vlaanderen en het SNG-Nederland jg. 21 nr. 2 (apr. - juni 2010) P802140

Saint-Nicolas-de-Port

Colofon

Editie Nederland

Prijs

Per nummer	5,00 euro
Jaarabonnement:	
Met machtiging	17,50 euro
Zonder machtiging	20,00 euro

Betalingen SNG-Nederland

Rekening: Postbank 9398919

T.n.v. pennigmeester SNG-Nederland

O.v.v. lidmaatschap en naam

Secretariaat SNG-Vlaanderen

Raf Rumes, Eigenlostraat 39

B-9100 Sint-Niklaas

Tel. en fax +32 (0) 3 776 55 62

Secretariaat@sngvlaanderen.org

internet: *www.sngvlaanderen.org*

Secretariaat SNG-Nederland

Guus Smits, Genderstraat 8

5504 LN Veldhoven

Tel. +31 (0) 40 - 2 536 936

secretaris@sngnederland.nl

Redactiesecretariaat Vlaanderen

Lieven Dehandschutter

Geert Vandenhende, St.-Gillisbaan 83

B-9100 Sint-Niklaas

Tel. +32 (0) 3 776 21 99

geert.vandenhende@sngvlaanderen.org

Redactiesecretariaat SNG-Nederland

Joost van Neer

Guus Smits

Genderstraat 8 NL-5504 LN Veldhoven

Tel. +31 (0) 40 2 536 936

tijdingen@sngnederland.nl

Inhoud

Het Genootschap op bezoek in Lotharingen	blz. 3
Een kinderhand....maakt mooie tekeningen!	blz. 7
Ontmoetingen: Schwarzwald	blz. 9
Eerste editie Sintposium: laat de Sint maar komen!	blz. 12
Ook Si(a)nt in eigen land	blz. 14
Een kookboek met Sintrecepten en nog meer lekkers?	blz. 18
Zou de goede Sint wel komen?	blz. 20
De mijter	blz. 22
De staf	blz. 23
Pact der Gevers	blz. 24

Bezoek onze webstekken

www.sngvlaanderen.org

www.sngnederland.nl

Sint's Kledingmagazijn

Uw speciaalzaak voor luxe Sinterklaas en zwarte pieten kostuums, haarwerken en grime

In ons atelier maken wij uw kostuums geheel op maat. Uw eigen ontwerp kunnen wij op uw verzoek laten maken.

Wij verkopen o.a.

een replica van de TV Sint, hoofpietenpakken enz.

Wij zijn dealer van Kryolan, Grimas en Superstar.

Ons adres

Aletta Jacobsstraat 11

2642 AD Pijnacker telefoon 015 361.79.00

mobiel 06 53 348897

e mail ***sintskledingmagazijn@planet.nl***

Bezoek op afspraak!

Het Genootschap op bezoek in Lotharingen

Zoals de aandachtige lezer in de vorige Tijdingen kon ontdekken ging het SNG opnieuw op reis naar het Franse Saint-Nicolas-de-Port. Het werd een internationaal gezelschap. Vlaanderen, Nederland en Duitsland waren aanwezig.

Onze redactie ontving twee mooie reisverslagen. Deze pareltjes willen wij U zeker niet onthouden.

St-Nicolas-de-Port is geen haven, maar wel het bekijken waard!!

Het Pinksterweekeinde is voor vele leden van het Sint-Nicolaasgenootschap onverbreekelijk verbonden met Saint-Nicolas-de-Port. Op Pinkstermaandag wordt daar immers in de basiliek een heuse processie gehouden om het lentefeest van de heilige Nicolaas van Myra kracht bij te zetten. Voor onze vereniging uiteraard een prima aanknopingspunt om met enkele moedigen en enkele internationale gasten een driedaagse tocht te ondernemen naar één van de parels van Lorraine.

Dat St-Nicolas-de-Port niet mag beperkt worden tot de basiliek of zijn verwijzingen naar onze patroonheilige Sint-Nicolaas werd vooral op zondag duidelijk. De uitstraling van dat alles is en blijft uiteraard een dankbaar excuus om de Lorraine,

Nancy: Op de Place Mangin vinden we dit mooie basrelief aan de ingang van de Sint-Sebastiaankerk

één van de mooiste niet eens ver gelegen Franse streken van nabij te leren kennen. De hertogelijke en art nouveau uitstralende metropool Nancy met zijn in Europese contreien niet te vergelijken met bladgoud beklede Stanislasplein vormde een grandioos voorgerecht. En het ietwat bescheiden gefortifieerde Toul dat op Pentecôte lundi totaal ingeslapen was kon als tussengerecht enkel zijn verwachtingen demonstreren en nodigt zondermeer uit tot een diepgaandere degustatie.

Het hoofdgerecht werd ons op Pinksterzondag zelf geserveerd op een erg intensieve manier. Op zijn eigen kordate manier loodste Gilles Aubert -oud-burgemeester en erevoorzitter van de Association de la Connaissance de la Basilique de Saint-Nicolas-de-Port- ons naar enkele bezienswaardigheden van zijn gemeente. Op zondagochtend was de zon bij de pinken en bleken de vele volwassen ooievaars en hun respectieve jongen bereid om het unieke "Réserve des Cygognes" voor te stellen. Gilles: Twintig jaar geleden was het duidelijk dat het ooievaarsbestand in de Elzas danig afnam. Reden dan ook voor ons om in samenspraak met specialisten terzake een kweekplaats uit te bouwen waarbij diverse ooievaarskoppels gedurende drie jaar van nabij werden gevoed

en wij hen als het ware omvormden van trekvogel naar standvogel. Inmiddels hebben wij al ruim tachtig vogels in ons 'reservaat' en kunnen wij jaarlijks enkele koppels uitzetten naar andere streken." Na het vispannetje in het nagelnieuw hotel-restaurant in Port, werden wij dan vanaf twee uur verwacht in het Museum van de Brasserie. Daar werd ons in geuren en kleuren het ontstaan, fabricatie én degustatie van bier voorgesteld want zoals bekend is deze streek vooral door bieren allerhande bekend geworden en komt de wijn pas op de tweede plaats. Het "bière de Saint-Nicolas" sterkte ons meteen om de hoofdmoot van de middag aan te gaan en alweer onder leiding van Gilles een uitgebreide rondgang te maken in de Basiliek. Daarbij ging Gilles geen enkele vraag uit de weg en werd niet alleen het totaal aangepaste interieur uitvoerig besproken maar schuwde Aubert evenmin enkele

Beeld aan ingang van de basiliek

heikele punten zoals de heel eigen legende die in de opsomming van de Nicolaaslegenden is opgenomen alsook de kersschatten waarbij het diefstal en terug boven water komen duidelijk in de kijker werd geplaatst. Na twee intensieve uren kregen wij dan nog in het momenteel verbouwde kantoor van de Association een "pot d'amitié" aangeboden waarbij cadeautjes en ervaringen werden uitgewisseld.

Op maandagmiddag moest dan de kers op de taart volgen in de vorm van de processie. Dat evenement had echter te lijden onder de hoge temperaturen en de merkelijke terugval van het kerkbezoek. Slotsom was een wat bleke vertoning waarbij de grandeur van weleer grotendeels zoek was, hoezeer de hele parochiegemeenschap van Port zich ook inspande om er het beste van te maken. De raad van onze gastheer knoopten wij echter in onze oren als zou de kaarsjestoet van begin december rondom de jaardag van Nicolaas heel andere koek zijn met minimaal drieduizend deelnemers. Rendez-vous dus later dit jaar?!

Marc Naudts

Met Pinksteren naar Saint-Nicolas-de-Port

In Tijdingen las ik dat het SNG Vlaanderen met Pinksteren naar Saint-Nicolas-de-Port zou gaan: op tweede pinksterdag vindt daar een processie plaats om de dag te gedenken waarop de relik van Nicolaas (een vingerkootje) overgebracht is. En omdat ik vorig jaar niet met SNG Nederland meekon, was dit dus een buitenkans om mee te maken! Op vrijdagavond toog ik naar Sint-Niklaas zodat ik 's morgens vroeg met de groep mee kon rijden.

Sint-Nicolaaskerk te Nancy.

Om zeven uur vertrokken we. Hopelijk hebben we niemand bij het Sint-Niklaasbeeld op de Markt laten staan, want officieel zouden we daar beginnen (!). De reis ging vlot en na een koffiestop in Aarlen/Arlon bereikten we veel eerder dan verwacht Nancy. Met de tram reden we naar het centrum van Nancy naar de prachtige Place Stanislas, beroemd om zijn gouden hekken. Hierna splitsten we ons: een groep liep de historische wandeling; de andere een art nouveau/jugendstil wandeling. Met de laatste groep ging ik mee. We zagen veel jugendstil huizen of ornamenten maar het viel op dat we er nog maar één in de oude staat vonden. Daarna kwamen we langs de Sint-Nicolaaskerk. Het gebouw zelf is bouwvallig zoals ook de Nederlandse groep al eerder gemeld had. Precies op tijd arriveerden we bij het café Excelsior, ook in prachtige art nouveau-stijl. De anderen zaten daar al. Als haringen in een ton reden we moe en voldaan met de tram terug naar het hotel. We sloten de dag af met een heerlijke maaltijd buiten waarbij flink gelachen werd!

1e Pinksterdag: Na een uitgebreid ontbijt togen we naar Saint-Nicolas-de-Port. Daar wachtte onze gids Gilles Aubert, oud-burgemeester, ons op. Eerst liepen we naar een ooievaarsreservaat. 's Middags bezochten we bierbrouwerij St. Nicolas waar een mooi affiche van bekend is. De gids sprak rap Frans. Voor mij was dat moeilijk te volgen, ook omdat zij veel specifieke woorden gebruikte. Maar de grote koperen ketels en het uitzicht op de Nicolaasbasiliek waren indrukwekkend.

Hierna konden we naar de basiliek. Monsieur Aubert (nazaat van Aubert de Varangéville, die het vingerkootje uit Bari meebracht?) vertelde veel over de glas-in-loodramen; de centrale plek, waar in vroeger eeuwen de adel zat; de "bone pieren", een steen waar echtparen knielen om voor komend jaar een gelukkig huwelijk af te smeken. Als je als ongehuwde erop staat, zal je een man of vrouw vinden. Voor mij was het hoogtepunt: de schatkamer. Normaal kun je er alleen vóór staan en voor één euro gaat dan een minuut het gordijntje omhoog, zodat je achter glas kunt kijken. Maar nu: we stonden erin en konden alle relieken van zeer dichtbij bekijken. Ik vroeg me af of het wel echt een vingerkootje is. Het is zo fors en met scherpe hoek: een stukje scheenbeen misschien?

Verder liggen daar de ketens van de heer van Réchicourt die dankzij het aanroepen

van Sint-Nicolaas bevrijd werd uit slavernij, zilveren schepen en scheepjes, en het zilveren borstbeeld van Nicolaas met het andere vingerkootje. Indrukwekkend allemaal.

's Avonds bleek ons hotel gesloten voor eters en kwamen we uiteindelijk bij "Buffalo Grill" uit: het had iets komisch om na zo'n geweldige dag in een Amerikaanse tent te eten

2e Pinksterdag: Omdat we later in Saint-Nicolas-de-Port moesten zijn dan aanvankelijk gedacht, hoopten we in Toul de glas-in-loodramen in de St. Gengoulterkerk te kunnen bekijken. Maar nee, de kerk was gesloten en ook de VVV waar we mogelijk een sleutel of gids konden regelen. Niet getreurd, op een mooi, rustig en door bomen omzoomd plein namen we koffie met iets erbij om daarna af te reizen naar Saint-

Nicolas-de-Port voor het hoogtepunt van onze reis: de mis en de processie erna. Tijdens de dienst waren er veel priesters met rode kazuifels, een orthodoxe priester, en "hertog René", die de aanzet tot het bouwen van de kerk heeft gegeven. Er waren ook kinderen verkleed in knapenkostuum. Daarna begon de processie met de relieken (de arm en het borstbeeld) en een mooi aangekleed beeld van Sint-Nicolaas. Hierbij zong men een lang lied met als refrein:

Saint Nicolas, ton crédit d'âge en âge	(Sint-Nicolaas, uw invloed van eeuw tot eeuw
A fait pleuvoir des bienfaits souverains,	heeft grote weldaden doen neerdalen
Viens, couvre encore de ton doux patronage	Kom, bescherm met uw zoete patronage
Tes vieux amis, les enfants de Lorrains"	Uw oude vrienden, de kinderen van Lotharingen)

Er werd een "rondje om de kerk" gelopen. Sommigen van ons liepen mee in de stoet, terwijl anderen aan de kant alles bekeken en foto's maakten. In de kerk volgde daarna de litanie van Sint-Nicolaas. Toen de ceremonie beëindigd was, kon ieder een kruisje op zijn/haar voorhoofd krijgen met het "manna", het water dat in Bari uit het graf gehaald wordt.

Na al die plechtigheden was het tijd voor een drankje ter afscheid en begonnen we aan de terugreis, die al sinterklaasliederen zingend, voorspoedig verliep. Het waren heerlijke dagen. We hebben veel gezien en veel gelachen. Dank aan de organisatie, de chauffeurs en de gastvrijheid die mij in Sint-Niklaas geboden werd!

Marie-José Wouters

Een kinderhand....maakt mooie tekeningen!

Maartbijeenkomst SNG-Nederland in Utrecht: niet druk, wel geanimeerd!

Hoewel de opkomst op de laatste zaterdag in maart maar rond de 25 leden was, kan toch teruggekeken worden op een gezellige en goede bijeenkomst: de praktijk van de laatste cursus gelardeerd met kindertekeningen en live-muziek.

Voorzitter Fred Lunenberg heette de mensen welkom en na een vooruitblik voor het komende jaar gaf hij het woord aan John Kegel die met een powerpoint presentatie liet zien dat er mooie dingen te halen zijn uit Sinterklaas tekeningen van kleine kinderen, onze doelgroep. Aan de hand van zo'n 20 plaatjes door de tijd heen liet hij zien waartoe de kindergeest zich allemaal laat leiden en wat er in die kleine hoofdjes allemaal kan omgaan. Iets opvallends: Sinterklaas is nooit chagrijnig! Als een kind leert lopen komen er ook in de tekeningen voetjes en benen bij: een kind tekent wat het weet. Daarnaast heeft een kind oog voor detail, meestal vooraanzichten (*en profil* pas bij wat oudere kinderen). Grappige zaken als een steltlopende Amerigo, als ook de Pieten die de intocht opluisteren met stelten. Kinderen zijn inventief!

De kinderen van de school van Bert Jansen vormden het muzikale intermezzo met bekende en minder bekende liedjes, traditioneel en 'vieze' varianten van de giebelende meisjes en één jongen uit Rotterdam.

Daarna vormde de film van Mattijs Franken en Fred over de slotdag van de cursus het uitgangspunt voor discussies met betrekking tot verwachtingen vooraf, ervaringen tijdens en gebruikmaking van die ervaringen na de cursus. Zittend rondom een grote tafel werden onder leiding van Jan van Wijk door cursusbezoekers en andere belevers van het feest tips en andere belevenissen uitgewisseld. De cursus van oktober werd als zeer gezellig ervaren in een ongedwongen sfeer met leuke praktische workshops. De deelnemers hadden allerlei achtergronden om mee te doen (uitzending van *Man Bijt Hond*, forum, groepsgenoten): ook het doorgroeien van Zwarte Piet (cursus 1994!) naar Sinterklaas was een reden om wederom aan de cursus mee te doen. Vooral het onderdeel tips leverde vele reacties op: het voordoen in rollenspellen, het zelf ervaring opdoen met schminken (filmpjes maken en meteen

terugzien met commentaar), maar toch ook mag de theorie niet ontbreken (iets minder historie wellicht en wat meer aandacht voor de puberteitspsychologie: “onze perfectie is vooral voor de twijfelaar”), de per ongeluk vergeten voorstelronde werd gemist, een terugkijk dvd/cdrom. De catering was prima, en wat te denken van lessen stemtechniek en schimmelrijden...? Misschien wel de belangrijkste positieve opmerking is dat iedereen in zijn waarde werd gelaten: veiligheid is de randvoorwaarde om kritiek te kunnen en mogen geven. Voldaan hieven allen het glas..op de cursus van 2011!

Guus Smits

De foto bovenaan toont ons de groep van Bert Jansen, onderaan de cursusevaluatie.

Ontmoetingen met de Sint Schwarzwald

Schluchsee (Schwarzwald)

Schluchsee dankt zijn ontstaan aan het klooster van St Blasien (Blasius). In het jaar 1095 is er al sprake van een Nikolauskapel. Zij stond echter niet op dezelfde plaats waar de huidige Nicolaaskerk zich bevindt.

Keizerin Theophana, echtgenote van Otto II en moeder van Otto III, gaf de aanzet tot Nicolaasverering honderd jaar voor de overbrenging van het gebeente van Nicolaas van Myra naar Bari in 1087. De H. Nicolaas was medepatroon van het klooster St Blasien, maar tevens schutsheilige over het Benediktinessenklooster van Berau dat afhing van St Blasien.

Nog een legende ...

Een plaatselijke legende vertelt ons dat Bischof Nicolaas persoonlijk in Schluchsee zou verschenen zijn. Het was op een koude winterdag, onder de voorgedij van abt Rusten (1108-1125) dat een kloosterbroeder die op weg was naar Schluchsee, menselijke resten zou gevonden hebben in een grot.

Bezorgd om een christelijke begrafenis en het zieleheil van de overledene, rende hij naar het klooster om een pater te halen. Onderweg kreeg hij het gezelschap van een onbekende priester die plotseling verdween en enkel zijn gewaden achterliet o.a. een klokvormige kazuifel die zo in het bezit kwam van het klooster St Blasien in de 13e eeuw. Later duikt hij op in de Nikolauskirche van Lausheim, waar hij mirakuleus werd nadat talrijke zieken genazen door oplegging van de kazuifel.

In die hoedanigheid werd hij later nog vereerd in de abdij van Wislikofen Zwitserland, om uiteindelijk in Wenen te belanden in het museum voor toegepaste kunsten. De kazuifel toont 27 taferelen uit het leven van Nicolaas.

Dansende kinderen rond de bisschopsattributen van Nicolaas.

Nicolaas grijpt weer in ...

De bewoners van Schluchsee hadden de stenen klaargezet voor de bouw van hun nieuwe kerk. Tot tweemaal toe vond men 's anderendaags de stenen op een andere plaats, tot men besloot een nachtwacht op de stellen, tevergeefs, 's morgens vindt men de arme kerel dood naast de opnieuw verplaatste stenen.

In het jaar 1253 werd dan de kerk gebouwd op de huidige plaats. De klokketoren met ajuinkoepel zou uit deze tijd stammen. De kerk, met uitzondering van de toren, werd meermaals verbouwd en vergroot tot zij in 1985 haar huidige vorm kreeg. In het portaal staat een zeer sierlijk bronzen kunstwerk, een staf en mijter waarond kinderen een rondedans maken. Het hoogaltaarschrijn uit de oude kerk (1895) werd integraal overgeplaatst in de nieuwe kerk. Het is meer een retabel, met gouden achtgrond. Op de rechterkant zien wij een baardloze Nicolaas met stukken fruit als patroonheilige van de kerk met aan zijn zijde de H. Konrad.

Het altaarstuk met het fruit

Schönenbach (Schwarzwald)

Schönenbach ligt zuidoostelijk van de stad Schluchsee. In een oorkonde van 1288 is er voor het eerst sprake van Schönenbach. In de 18e eeuw bouwden de bewoners van deze gemeente hun eerste eigen kapel ter ere van de H. Nicolaas.

Bij de uitbreiding in nieuwgotische stijl van de kapel in 1909, werd een prachtig en kleurrijk vleugelaltaar in reliëf geplaatst. De linker-vleugel toont een scene uit het leven van Nicolaas terwijl hij brood uitdeelt aan de armen, de rechter-vleugel is bemand door de H. Fridolin, dit alles in laatgotische stijl.

Het grote middenpaneel is een voorstelling van

een jonge, baardloze Nicolaas met staf, boek en bollen, links geflankeerd door de martelares Genoveva met palm en ter rechterzijde de H. Katharina met boek en zwaard. Deze laatste is in Duitsland vaak te zien aan de zijde van Nicolaas. Dat Nicolaas de patroon is van vele beroepen is ons al langer bekend maar hier heeft men er nog de jeneverstokers en cafébazen aan toegevoegd.

De kapel staat een beetje eenzaam aan de straatrand, mooi ingelast in het landschap maar ook uiterst verzorgd. Boven op de nok staat een klein maar sierlijk ajuin-vormig torentje uit de baroktijd met bijpassend klokje. Het is de plaatselijke brandweer die instond voor de verbouwing en restauratie.

Lenzkirch (Schwarzwald)

De toren van de katholieke Nikolauskirche met zijn 45m hoogte is het oudste bouwwerk van Lenzkirch en dateert uit het jaar 1569. Hij bezit zes klokken en overleefde talrijke branden in de gemeente. In 1934 heeft men aan de toren een eenbeukige kerk aangebouwd met strakke en rechtlijnige, blok-vormige gewelven. Onlangs werd de kerk heropend na een grondige opknopbeurt. Achteraan in de kerk, onder het orgel zien wij een vrij groot, wit borstbeeld van Nicolaas.

Ps. Wie lust en liefde heeft voor het zingen, wordt hartelijk uitgenodigd iedere woensdag te 20u15.

Raf Rumes

Met dank aan Bie en Noël Colpaert

Beeld in doksaal

Eerste editie Sintposium: laat de Sint maar komen!

Op 6 juni jl. werd in Zeist het eerste *Sintposium* gehouden. Het werd een mooie dag met workshops en vele bekenden uit de Sint- en Pietenwereld. Onder de aanwezigen drie van uw Nederlandse bestuursleden. Een sfeerverslag.

Al lange tijd was naar deze dag uitgekeken: door alle berichtgeving vooraf was ieders nieuwsgierigheid geprikkeld. Aan het eind van de dag met bijna Spaanse weersomstandigheden was, zo kan gezegd worden, genoemde nieuwsgierigheid van de ongeveer 250 aanwezigen zeer beloond.

Nadat we waren aangekomen en vele bekenden hadden begroet, meldden wij ons bij de inschrijfbalie, waar de inschrijving zeer goed geregeld was. Al bij de inschrijving werd men verdeeld in twee groepen. De dag bestond uit twee delen: een hoofdsessie en drie parallelsessies met diverse workshops, een modeshow en een verloting. De dag werd geopend door organisator *Sander Klugt*, eigenaar van *S&P Exclusief*. Daarna begaven de deelnemers zich naar de diverse workshops.

Sander Klugt opent sinterposium 2010

Wij begonnen met de hoofdsessie: "*Het dak op*". Deze workshop werd verzorgd door regisseur *Armando de Boer* en de "Club van Sinterklaas"-pieten *Beryl van Praag* (*Testpiet*) en *Wim Schluter* (*Muziekiet*). Zij werkten met deelnemers uit de zaal middels improvisatie aan een betere presentatie. Tijdens deze één uur durende workshop, werden door Armando scènes in elkaar gezet waarin de deelnemers door de Pieten op de proef werden gesteld in hun improvisatievermogen. Het werd hierin duidelijk dat er veel talent rondloopt in ons land.

Na het eerste uur vond de modeshow plaats. Deze werd gepresenteerd door *Bram van de Vlucht*. Door een aantal pieten werden de ontwerpen van diverse pietenkostuums van *S&P Exclusief* getoond. Ook kregen de pieten *Van der Vlucht* zover dat hij mee deed aan een dansje. Tot ieders grote verbazing kwam ook opeens

Sinterklaas (Stef Reuver) uit het Kasteel. Samen met Van der Vlugt verzorgde hij uiteindelijk de verloting van het pietenpak dat beschikbaar was gesteld door de organisatie. Een zeer bijzondere ontmoeting tussen de Sint en diens trouwe vertolker! Tijdens deze ontmoeting kreeg Bram van der Vlugt een bijzonder aandenken uitgereikt, omdat hij dit jaar voor het 25e jaar adviseur is van

Sinterklaas en zoals hij zelf zegt 'soms onder de baard en albe kruipt van de Goedheiligman om hem te adviseren.'

In de pauze kregen we een ijsje met Sinterklaassmaak aangeboden door meester-ijsbereider Luciano. Na de modeshow en het bijpraten met vele vakgenoten konden we nog een aantal workshops volgen. Uit de drie workshops die werden gegeven moest men er twee uitkiezen.

Zo werd er de workshop Bonne bonne bonne gegeven over Sinterklaasliedjes door Axel Lukkien. Axel werkt ondermeer voor programma's als Klokhuis. Zo blijkt dat een aantal sinterklaas-liedjes zijn geschreven op composities van klassieke componisten. Deze lezing werd ondersteund door een aantal interactieve fragmenten. De volgende workshop Zo zwart als roet werd verzorgd door Studio Bessels uit Hilversum. Deze studio draagt de verantwoordelijkheid voor de grime van de tv-Sint en -Pieten. Zo kon men diverse vragen stellen uit de praktijk en de inleiders probeerden daarop zo goed mogelijk antwoord te geven. Zo gaven zij tips over het plaatsen van een pruik bij iemand die kaal is, een goede manier van het kleuren van lippen en wat te doen bij overmatig transpireren.

De derde workshop gegeven door Mark Aaij van Sinterklaaskrullen.nl. Deze workshop Als je haar maar goed zit ging over het onderhoud en het aanbrengen van een Sinterklaasbaard. Wij hebben deze workshop niet gevolgd, maar van de enthousiaste verhalen van anderen bleek ook deze workshop zeer geslaagd.

Als we terugkijken op deze dag, kunnen we alleen maar concluderen dat die voor iedereen heel geslaagd was: een dag waar we veel van geleerd hebben, maar ook veel oude en nieuwe bekenden hebben ontmoet en gesproken, de ideale mix voor dit soort dagen.

De organisatie heeft voor een prachtige dag op een bijzonder mooie locatie gezorgd. Het SNG streeft er met zijn Genootschapsdag eind september naar de genoemde combi tussen theorie en praktijk (met mensen die hun sporen bij het feest en de organisatie ervan hebben verdiend) een vervolg te geven van deze geslaagde dag in Zeist. Complimenten voor de organisatie nogmaals en volgend jaar weer!

Arie Kornegoor en Mattijs Franken

Ook Si(a)nt in eigen land

Op Oost-Vlaamse wegen kom je hem inderdaad veelvuldig tegen...

Met een enigszins badinerende aanpassing van het ons allen bekende "Je bent nooit sant in eigen land", kunnen wij met zekerheid zeggen dat de heilige Nicolaas in onze eigenste provincie vaak opdaagt. Verwacht of onverwacht, geweten of ongeweten maar de 19de Nicolaasroute van zaterdag 8 mei 2010 -met dank aan Luk, Annemie, en Raf - maakte ons inderdaad weer een pak wijzer. Onverwachte parels werden voor de 22 SNG'ers gestrooid met de gracieuze Onze-Lieve Vrouwekerk in Dendermonde en de "cozy" Aaigemse Sint-Niklaas- en Leonarduskerk. Om van een rijk verleden getuigende Sint-Niklaaskerk in Lochristi en de veelzijdige Sint-Martinuskerk (zeg maar hoofdkerk) van Aalst nog maar te zwijgen. En dan moeten wij nog toevoegen dat de Buggenhoutse geheimen van de plaatselijke Sint-Nicolaaskerk ons door een dwars zittende jubileummis werden onthouden. Maar niks weerhoudt de aandachtige lezer en dito sympathisant ervan de bijgaande brochure van deze route als reisleader én gids te gebruiken om al deze toeristische aanraders eens op eigen houtje te gaan verkennen. En speelt u ons dan ook uw bevindingen of trouvailles door...

Maar terug naar de geijkte start aan het Sint-Nicolaasbeeld voor het Sint-Niklase stadhuis. Een beeld dat als voorproefje op de nuchtere maag kan tellen maar dat in schoonheid en veelzijdigheid ruim wordt overtroffen door alle beelden en sculpturen die wij op zaterdag 8 mei (jawel, de dag zélf van het voorjaarsfeest van de Heilige Sint-Nicolaas van Myra!!) in al de voormelde kerken kregen voorgeschoteld.

Onze eerste bestemming was Lochristi, de plaats waar net de onzichtbare grens is getrokken tussen het Waasland en het Gentse hinterland. Deken Sijmons had zich consciëntieus voorbereid op een rijk geïllustreerde rondgang. Daarbij schetste hij het rijke historische verleden waarin de Sint-Niklaaskerk tot stand kwam en liet de respectieve Nicolaiana eveneens tot hun recht komen. Hij voegde zelfs toe dat er op de houten communiebank drie en geen twee legendes werden afgebeeld. De weldoener die beurzen schenkt aan de verarmde meisjes en een schip op woelige zee waarbij het stillen van de storm dichtbij is, waren alvast knap. Voor de rest een Nicolaasbeeld boven de tobbe met de drie kinderen, een missaalbeslag, een collecteschaal en bij het verlaten van de kerk een muurschildering op het parochiehuis.

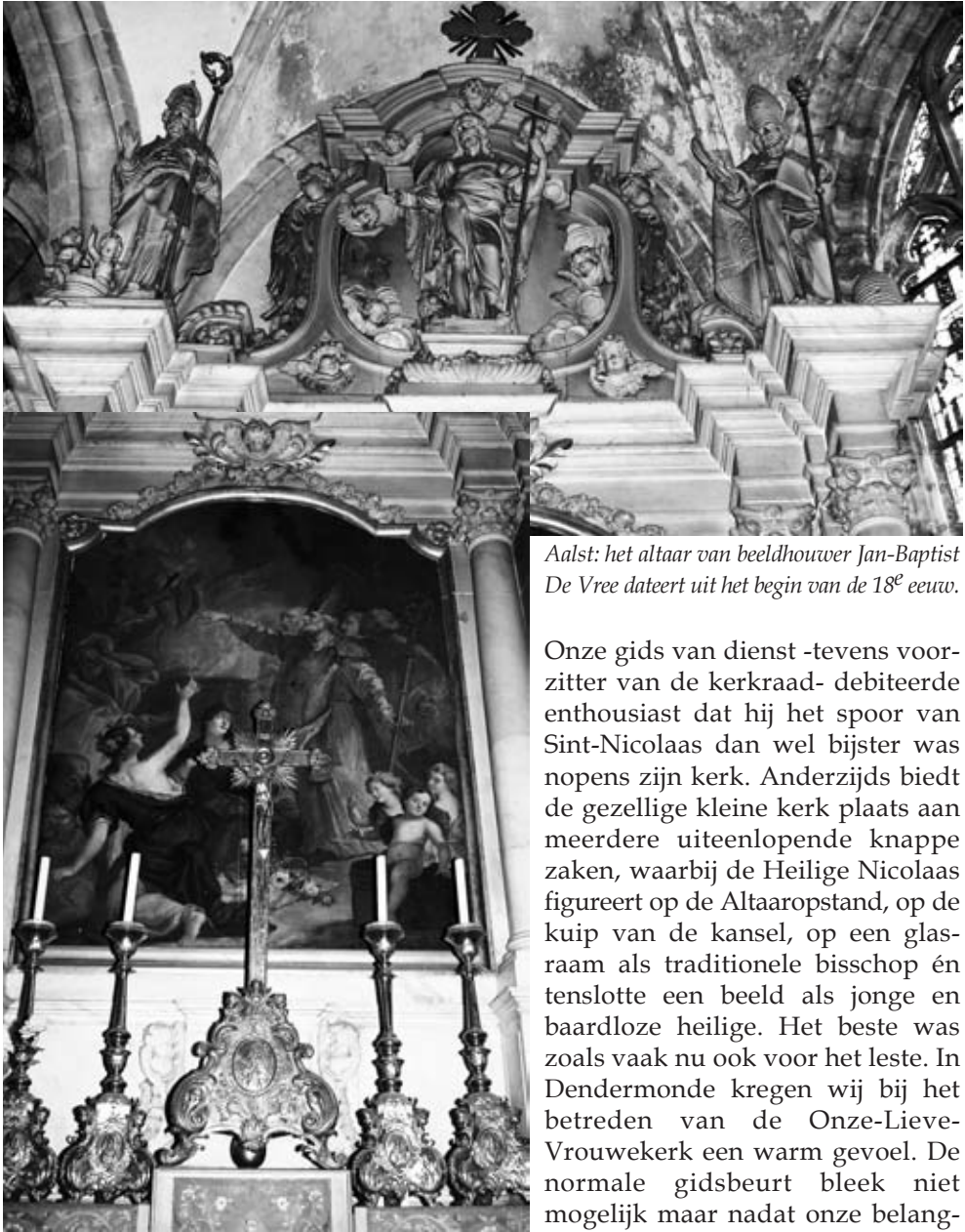
De muurschildering te Lochristie

De tocht naar Aalst verliep niet zo voorspoedig want in het GPS- en Mappy-tijdperk namen wij de meest incidentrijke verbinding via Dendermonde, hetgeen op een zaterdagochtend op tweebaanswegen geen sinecure is. Eén duo "Nicolaasvaarders" slaagde er dan wel in de Ajuinenstad ruim drie kwartier voor de rest van de groep te bereiken maar gastheer Frans De Groeve en echtgenote waren wat blij dat wij met de groep één uur later dan afgesproken de Zwartezustersstraat inreden. De koffie in het speciaal gemobiliseerde buurtcafeetje ging eraan omdat deken De Baere ons al opwachtte in de Sint-Martinuskerk. Daar konden wij ons enkel opwarmen aan de ontdekking van de Sint-Niklaaskapel binnen dit 'prototype van de Brabantse hooggotiek'.

Na een gezellig dineetje dat lasagneachtige spaghetti of vice versa ontbeerde, waren wij meer dan welkom in Aaigem.

Het glasraam naast het altaar in de Sint-Martinuskerk stelt drie heiligen voor: Elisabeth van Portugal, Nicolaas en Hubertus

Aalst: het altaar van beeldhouwer Jan-Baptist De Vree dateert uit het begin van de 18^e eeuw.

Onze gids van dienst -tevens voorzitter van de kerkraad- debiteerde enthousiast dat hij het spoor van Sint-Nicolaas dan wel bijster was nopens zijn kerk. Anderzijds biedt de gezellige kleine kerk plaats aan meerdere uiteenlopende knappe zaken, waarbij de Heilige Nicolaas figureert op de Altaaropstand, op de kuip van de kansel, op een glasraam als traditionele bisschop én tenslotte een beeld als jonge en baardloze heilige. Het beste was zoals vaak nu ook voor het leste. In Dendermonde kregen wij bij het betreden van de Onze-Lieve-Vrouwekerk een warm gevoel. De normale gidsbeurt bleek niet mogelijk maar nadat onze belang-

stelling voor de Romaanse doopvont de kerkmeesteres van dienst danig flatteerde ging deze dieper in op hetgeen in de kerk aan Nicolaasverwijzingen voorkwam. Het aparte Nicolaas-altaar en vooral het aparte beeld van de Heilige Nicolaas met de drie kinderen in een pekelvat kwamen met een prima belichting extra uit de verf. Een aanrader dus van het zuiverste soort maar dat haalden wij reeds in het begin van deze bijdrage aan.

Marc Naudts

Een baardloze jongen Nicolaas en het prachtige beeldsnijwerk op de kuip van de kansel te Aaigem.

Onze-Lieve-Vrouwekerk te Dendermonde: het altaarbeeld en het medaillon in de lambrisering.

Een kookboek met Sintrecepten en nog meer lekkers?

Oproep tot bijdragen voor een kookboek vol verrassingen...

Onze roep om bijdragen verhorend schreef lid Co Baas-Hazenbosch met het idee om een kookboek vorm te geven, waarin naast ideeën voor lekkernijen ook plek is voor anekdotes, gedichten, verhaaltjes, afbeeldingen of andere genietbare bijdragen. Enigszins aarzelend gaf ze zelf een voorzet en wij hopen dat velen van u haar voorbeeld volgen! Als er veel respons is gaan we kijken wat we met de stukjes kunnen doen. Mail uw reacties en bijdragen onder vermelding van Sint-kookboek naar: secretaris@sngnederland.nl. Succes en smakelijk!

Tijden van weleer zijn niet meer, maar wat blijft is de roep aan de Sint om zich naar ons land te spoeden. Wanneer hij welkom is blijkt uit sommige verzen zonneklaar.

Als de appeltjes van de bomen zijn klinkt het praktisch. De voorstanders van dit tijdstip willen er nog wel eens als extra zekerheid aan toevoegen dat niet enkel de appeltjes van de bomen moeten zijn, ook de pruimenpluk moet achter de rug zijn.

Nooit zullen zij de Sint een gemeend 'tot in de pruimentijd' toeroepen. Het is hen waarschijnlijk gewoon nog te vroeg in het jaar. Denk niet dat dit voortvloeit uit een naar karakter of een minder verlangen naar zijn komst. Waarschijnlijk zijn zij er zich deugdelijk van bewust de Goede heilige niet te kunnen ontvangen, door tijdsgebrek, zoals hij ontvangen behoort te worden. Met zang en spring.

Een oplettende en ervaren lezer zal misschien willen opmerken dat de pruimentijd echter voor de appelpluk valt. Geef hem eens ongelijk.

Er is echter een maar. En niet zo'n kleine maar ook.

Juist die appeltjes baren ons zorgen. Wordt hier gewag gemaakt van een sappige Jonagold, een zoete Armgard, een pittige Karmijn? Uitsluiten wil ik het niet.

Edoch de appeltjes krijgen soms als toevoeging 'van Oranje'.

Hoewel appels in de late avondzon misschien wat oranje kleuren worden zij toch nooit als bij uitstek oranje ooit op de fruitschaal gelegd. Daar zitten wij nu. Onthand of met de handen in het haar. In de literatuur wordt bij oranje soms gerefereerd aan het koningshuis. Als ons koningshuis hier een betekenis krijgt toegezongen ontstaat de vraag: welke?

Het is algemeen bekend dat de *Prinse van Oranjen*, in zijn algemeenheid, vrij onverveerd, den konink van Hispanjen altijd heeft geëerd.

Sinds jaar en dag komt St. Nicolaas vanuit Spanje naar ons kikkerlandje. Is er, in het meestal uit volle borst gezongen lied, sprake van een koppeling tussen ons koningshuis en het geëerde koningshuis? Een historische (beklem)toning als het ware?

Bestaat er een kans dat de Sint niet meer uit mag varen als wij de verschuldigde eer uit de analen schrappen?

Het is een gedachte, maar één die zonder meer verworpen kan worden. Ook bij navorsing zouden we met de vraag blijven zitten waarom er dan toch sprake is van appeltjes.

Juist doordat pruimpjes en appeltjes het beeld van een bongerd met doorbuigende takken vanwege rijke oogst en een schat aan vitamines oproepen, lijkt het heilloos de weg van koningen te blijven bewandelen.

Sinaasappels of, voor de kleine kinderhand, mandarijntjes worden als aardigheid en van oudsher wel '*appeltjes van oranje*' genoemd.

Nu lijken we het vers te gaan begrijpen. Pruimen, sinaasappels alles moet geplukt zijn wil de Sint op reis gaan.

Stel u voor. Sint zijn beste tabberd ligt al klaar en dan komt het verlossende bericht. De takken zijn leeg geplukt. De arbeiders hebben hun werk verricht. De manden zijn gevuld. De keukens van menig huishouden staan vol grote pannen en glazen potten om de oogst te verwerken. Mocht er hier of daar een enkel pruimpje, sinaasappeltje zijn blijven hangen dan vallen dezen tijdens de herfststormen zeker af. Nu weerhoudt niets de Sint om ons met zijn bezoek te vereren. Snel schiet hij in zijn tabberd en dan ...Sinterklaas zal komen, klinkt het vol vertrouwen uit duizenden kelen.

En inderdaad, dat zal hij.

Co Baas-Hazenbosch

Kruidnoten- mandarijntiramisu

Benodigheden:

Schaal, maatje ijsbak van 1 liter.

Kruidnoten.

Mascarpone, 250 gram.

Crème fraîche, 200 gram.

Blikje mandarijnen op sap, ongeveer 300 gram.

2 zakjes vanillesuiker.

3 theelepels koek/speculaaskruiden.

Chocolade (hagelslag is goed bruikbaar).

Bedek de bodem van een schaal met kruidnoten, giet hier wat mandarijnensap over.

Klop de mascarpone en de crème fraîche samen met de vanillesuiker, koek/speculaaskruiden en wat mandarijnensap tot een massa.

Schep de helft hiervan over de kruidnoten in de schaal.

Bedek deze laag met een nieuwe laag kruidnoten.

Schep net iets meer dan de helft van de mandarijntjes uit het blikje door het overgebleven 'papje' en verdeel dit mengsel over de kruidnootjes.

Schud wat chocola over deze bovenste laag en verdeel de overgebleven mandarijntjes kunstzinnig over de chocolade.

Zet het (liefst) afgedekt enige uren (een dag en/of nachtje mag ook), in de koelkast.

Zou de goede Sint wel komen?

Sinterklaasgedichten uit de Tweede Wereldoorlog
Aangrijpend boek samengesteld door Hinke Piersma

(Europese Grootmachten)

De Tweede Wereldoorlog mag dan wel met pensioen zijn gegaan en Anne Frank zou dit jaar 80 jaar zijn geworden: de stroom boeken over beide onderwerpen blijft groot. Enig in zijn soort is het boek van Hinke Piersma van eind vorig jaar dat de hoopvolle kant van een zwarte pagina uit onze geschiedenis belicht.

Piersma is historicus en verbonden als onderzoekster aan het NIOD, het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie. Zij wilde laten zien met de keuze van haar gedichten uit de bezettingstijd dat *“het oer-Hollandse familiefeest werd aangegrepen om het moreel hoog te houden”*.

Achter in het boek is een cd opgenomen die met Rick Hoogendoorn is ingesproken, waarop 12 liedjes te horen zijn (veelal oorlogsvarianten op bekende Sinterklaasliedjes, zoals *Zie ginds komt een jeepje...*) en het verhaal van Ben Stroman dat al heel wat jaartjes geleden in de Tijdingen is opgenomen geweest *Waarom Sint-Nicolaas in 1944 niet bij de Rotterdamsche kindertjes kon komen rijden*.

stadssint van Amsterdam, Jeroen Krabbé, tekent voor het voorwoord. Niet zonder reden waarschijnlijk: hij werd geboren op 5 december 1944, de enige Sinterklaasviering die zijn familie (met een Joodse sterdragende moeder) ooit heeft overgeslagen. Voor hem is 5 december de spannendste dag van het jaar vol herinneringen en verwachtingen. Later hoorde hij dat zijn moeder door de gedichten bij de pakjes naar familieleden in Westerbork geheime informatie over andere familieleden doorgaf: naast uitlaatklep ook drager van persoonlijke info.

In de inleiding legt Piersma uit hoe ze tot de bundel gekomen is. In een particulier archief van een Joodse familie, geschreven in Engeland, vond ze een lang gedicht met een felle aanklacht tegen de bezetting. Ze vroeg zich toen af of er meerdere gedichten uit die tijd bestonden en plaatste een oproep op de website van het NIOD. Vele reacties volgden en van de diversiteit aan gedichten is het boek de neerslag. Boeiende, persoonlijke verhalen gaan schuil achter soms korte gedichten, zeker als het lot van de maker of de ontvanger bekend is. Ook de uiteenlopende toepassingen van het feest zijn bijzonder: van onderbreking van de oorlogszorgen tot verwondering van een onderduiker bij die Nederlandse traditie, van huiskamer tot mobilisatietroepen tot Radio Oranje. Zo had de Sint in 1942 in Kamp Amersfoort een mijter van krantenpapier, een baard van vuile watten, bijeen gehouden door termoplast en om zijn schouders een morsige deken. Voor Radio Oranje zong men in 1941: *“zie de maan schijnt door de bomen, NSB-ers staakt uw wild geraas, de overwinning zal er komen, Oranje wordt hier weer de baas. Vol verwachting klopt mijn hart, wie de strop krijgt wie de gard.”* Aangrijpende verhalen zoals van een meisje dat voor de leden van een verzetsgroep een gedicht maakte en verneemt dat twee weken later bijna alle leden waren opgepakt en later stierven in een kamp.

Ook de andere kant van het oorlogsspectrum greep het feest aan om te laten zien

© Foto Marian Spinhoven

Spotprent uit de oorlogsjaren

dat de Duitse bezetter goede bedoelingen had: Rijkscommissaris Seys-Inquart verscheen vaak als 'tweede kindervriend' met een Sint.

Bij de hoop op bevrijding en kritiek op de bezetting verpakt in Sinterklaasliedjes zijn *Zie ginds komt de stoomboot* en *Zie de maan schijnt door de bomen* het populairst geweest. Het is zoals Piersma haar inleiding afrondt: "iets laten zien van gewone Nederlanders in een ongewone tijd".

Het boek bevat een ruim 50-tal gedichten, steeds met inleiding, toelichting en bron vermelding. Midden in het boek zijn op een achttal pagina's foto's opgenomen: cartoons met spottende kritieken, Sint in oorlogstijd én bevrijde gebieden. Soms in onderduik geschreven (Smulders, 7e couplet, 1943; Frank, 1943) of in een kamp (Koops, Westerbork, 1943). Zoals gezegd een zeer innemend boek, waardevol aangevuld met een

cd, dat laat zien hoe waardevol het Sinterklaasfeest is geweest in een periode die tot de donkerste van onze geschiedenis behoort: van hoop en vrees, ongenoegen, verzet en moed om tegen de verdrukking in te gaan.

Guus Smits

H. Piersma: *Zou de Goede Sint wel komen...* uitgeverij Balans, Amsterdam, 2009, isbn 978 94 600 3211 0, € 16

De mijter

Voorlopig programma Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen 2010

Zondag 19 september: daguitstap naar het benedictijnerklooster van Chevetogne (provincie Namen) met bijwonen van de byzantijnse ritus en geleid bezoek.

Vrijdag 12 november – Sint-Niklaas, Huis van de Sint, Stationsstraat 85: vrij of geleid bezoek aan de winterresidentie van Sinterklaas (elke dag t.e.m. zondag 5 december). Org. Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen in opdracht van de Stad Sint-Niklaas.

Vrijdag 12 november – Sint-Niklaas: start zestiende voetrally voor kinderen “Wie zoekt die Sint?” (doorlopend t.e.m. maandag 6 december). Org.: Toerisme Sint-Niklaas, Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen, Koninklijke Vereniging van Meesterbanketbakkers en Stedelijke Jeugdraad.

Zaterdag 13 november, 15u00 – Sint-Niklaas, Grote Markt: Dag van de Sint. Org.: Stad Sint-Niklaas m.m.v. Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen e.a.

Vrijdag 3 december, 19u00 – Sint-Niklaas, Sint-Nicolaaskerk, Sint-Nicolaasplein: Nicolaasgebedsdienst. Org.: Sint-Nicolaasparochie.

Vrijdag 3 december, 20u00 – Sint-Niklaas: eenentwintigste Literaire en Ludieke Sinterklaasavond (i.s.m. Davidsfonds Sint-Niklaas).

Sint-Nicolaasfeest in Aalst

SNG-lid Frans De Groeve uit Aalst, die ons overigens op onze laatste Nicolaasroute deskundig adviseerde, vond in de onderrichtingen voor kosteren en kerkbewaarders (1948-1949) van de Sint-Martinuskerk in Aalst het volgende:

6 december - feest van H. Nicolaas (patroon winkeliers en tapissiers)

Maandag dichtsbij 6 december om 10 uur solemnele mis. Om 17 uur solemneel lof + processie met beeld. Daags nadien om 8 uur of 10 uur plechtig jaargetijde voor de overleden leden van de confrérie van Sint Nicolaas.

Vooraf altaar kuisen en versieren.

Het beeld staat in de doopkapel, en wordt gezet op de sokkel van Sint-Antonius van Padua.

De draagstoel met stokken staat op zolder.

Staanders voor vlaggen.

Het grote vaandel staat in de zitting van H. Aubertus.

1) Lat flambeeuwen aan het hoofdaltaar en lege lat aan het altaar van Sint-Nicolaas.

2) Schalen voor omhaling, zoowel in H. Mis als in het lof. Alles voor solemneel lof met ombrella.

Nis voor H. Sacrament.

Pelikaan met vaandel

Het Sint-Nicolaasbeeld in de Sint-Martinuskerk

De staf

Sint in november - Voor de mensen die het gemist hebben: de Sint zet voet aan wal in *Harderwijk* en wel op *zaterdag 13 november*. Burgemeester John Berends van de Gelderse gemeente zal hem namens alle kinderen van Nederland verwelkomen. Ook zal de goedheiligman weer in twee films te zien zijn: op de eerste plaats in *Sinterklaas en het pakjes mysterie* die *vanaf 13 oktober* in de bioscopen draait. Half juni begonnen de opnames. De film van de producers Slot en Van Nellestijn, wederom vol beroemde BN-ers, is het vervolg op de film die in 2009 met 314.000 bezoekers de beste kinder- familiefilm van het jaar werd: *Sinterklaas en de verdwenen pakjesboot*. Minder voor de kinderen is de spraakmakende film *SINT* van Dick Maas waarin Huub Stapel als moordende Sint rondtrekt over de daken van Amsterdam. De opnamen zijn afgerond en vanaf *25 november* op het doek te bekijken.

Sint in het examen Nederlands HAVO 2010 - De Sint dringt zelfs door tot de examens! In het artikel *De liefde tot zijn land is ieder aangeboren...* bij het landelijk examen Nederlands van Beatrijs Ritsema (HP/DE Tijd 11- 2007) voor HAVO-5 stond de volgende alinea: "Zelf ben ik bijvoorbeeld best trots op de unieke typisch Nederlandse Sinterklaastraditie, die volgens mij de Kerstman met straatlengten verslaat. Sinterklaas met zijn surprises en spotgedichten is geestiger en inventiever dan die materialist met zijn rendieren."

Activiteiten SNG in zomer en najaar - Zie hiervoor speciaal de bijlage en de site!!

eSTAFette - Mijn naam is Tineke Kornegoor en ik ben getrouwd met Arie. Wij verzamelen alles wat met Sinterklaas te maken heeft. Hiervoor bezoeken we rommel- en curiosamarkten steeds weer op zoek. Eerst volgde een expositie in samenwerking met de Historische Kring van Neede. Heerlijk om de totale verzameling mooi uitgestald te zien! Helaas moest daarna alles weer in dozen. Na lang wikken en wegen hebben we onze garage afgebroken en er een nieuw gebouw terug laten komen: óns Sinterklaasmuseum. Sinds 4 april 2009 zijn wij de trotse bezitters van "*Oh kom er eens kijken*". We hebben het museum als huiskamer ingericht en getracht het de gezellige uitstraling te geven die bij het Sinterklaasfeest hoort. In de vitrinekasten diverse beelden van de heilige Nicolaas evenals chocoladevormen, speldjes, lepeltjes, marsepein, oude foto's, borstplaatvormen, vingerhoedjes etc. Zelfs een oude speculaasmachine. De speculaasvormen hebben een plaatsje gekregen aan de gevelpunten. Boeken- kasten vol met Sinterklaasboeken voor groot en klein. Verder hebben we iconen, poppen, diverse soorten Sinterklaaswijnen en -bieren. Er is ook een kast met allerlei Sinterklaas speelgoed waar de kinderen aan een kindertafeltje met stoeltjes kunnen spelen. De mand met Sint en Piet verkleedkleden zorgt dat er vaak kleine Klaasjes en Pietjes rondhuppelen in het museum. Wij hopen dat u de naam van ons museum eer aan doet en dus.. tot ziens in Neede!

Graag geef ik de STAF door aan Mattijs Franken.

Secretariaat SNG-Nederland
www.sngnederland.nl

PACT DER GEVERS

ondergetekenden,

- Martinus van Tours, ook gekend onder de naam Sint Maarten, wonende op diverse plaatsen in de hemel en op aarde;
- Nicolaas van Myra, ook gekend onder de naam Sint Nicolaas, wonende te Spanje en in diverse plaatsen in de hemel en op aarde;
- de Kerstman, ook gekend onder de naam Santa Claus, woonachtig in het Noordpoolgebied;

erkennen elkaars tradities en volksgebruiken als weldoeners van kinderen tijdens de wintertijd;

drukken hun bezorgdheid uit over de mistoestanden die het wezen van de tradities schenden en hun voorbestaan bedreigen;

roepen ouders, handelaars, verenigingen, overheden en alle personen en instanties op die op ons een beroep doen om voortaan in het bijzonder de volgende drie richtlijnen te eerbiedigen:

1. Intochten, ontvangsten, stoeten, feesten e.d. mogen niet te lang voor het eigenlijke feest plaatsvinden. Elk van ons moet "zijn" tijd krijgen, d.w.z. dat Sint Maarten tot en met 11 november gevierd kan worden; Sint Nicolaas van 12 november tot en met 6 december en de Kerstman van 7 tot en met 25 december.
Meer dan één intocht van eenzelfde gever in eenzelfde stad of gemeente wijzen wij af.
Alle manifestaties dienen een kindvriendelijk karakter te hebben.
2. Persoonlijke ontmoetingen met kinderen hebben bij voorkeur een kleinschalig karakter, elk "bandwerk" van onzentwege is volstrekt af te wijzen. Kindvriendelijkheid betekent ook dat wij belonend en aanmoedigend optreden i.p.v. bestraffend en angstaanjagend. Dit geldt ook voor Zwarte Pieten en andere helpers, die onze waardigheid onderstrepen.
3. De belangrijkste waarde die wij aan de kinderen willen schenken is het besef dat zij kunnen en moeten delen met en geven aan zij die het minder breed hebben zonder hiervoor een tegenprestatie te verlangen. Wij geven zelf het voorbeeld. Deze waarde staat diametraal tegenover de gulzigheid, hebzucht en consumptiedwang die sommigen volkomen ten onrechte met onze feesten verbinden. Brussel, 17 november 1993

Martinus
van Tour

Nicolaos
van Myra

Kerstman

